

ՎԱՆԱԿԱՆ ՅՈՒՅԱԳԻՐ

(Ս. ԱՍԻՂՅԱՆԻ ՄԵՆԱՍԻՆ)

(Երանդանուհի Եղիշի Եղիշու և Եղիշու)

Գրեցող Եղիշի

Անկողնու չինք համարի համառօտիս յիշել հաս զիստարեանսն այն թրջ-թրջերն, որք Ս. Ասիղյան վանքին կը վերաբերին, և կը պահուին այժմ ուրիշ կարևոր թղթոց հետ Ս. Աստուածածինի եկեղեցոյն գանձատանը:

1. Բարեկիցատակ Սուլթանէ մը ի խնդրոյ Հայրապետ վարդապետի 1036ին ստուգած պէրամ մը, որով կը հրամայէ Ս. Ասիղյան վանքին ապա թղթոյ մինչև 150 հատ ոչխարի սուրբէ (հոյակապեական տուրք — արժէքը — այժմ «ոչխարահամարի սուրբ») և պաշտպանել վանք երկնեկան զիւրեքն և ուրստարեանը, որ ընտ վաստոց և արգելիչներու չհամարուի:

Բարեկիցատակ Սուլթանն սոյն Պէրամը չնորհած է իւր ի Պաղատա ուղեւորութեան առթիւ, քաղաք հանդիպած միջոցին, երբ յիշատ վարդապետն Սուլթանին վանք առաջին անգամ պահանջ, ոչխարներ գինձ և կայսերական ուշադրութիւնը գրաւելու արժանացած էր:

Վանքն այժմ դուար չունեցանք, բայց ըստ հայերական Պէրամին, միտ ապա մնացած է տուրքէ, երբ պահած է դուար:

2. Նոյն բարեկիցատակ Սուլթանէն ի խնդրոյ Պաղատ վարդապետի ստուգած Պէրամ մը, որ կը հրամայէ պահպանել վանքն որ ըստ Սուլթանին թղթոց մէջ և թէ վիճակները չըլտապարտ առնել:

3. Սուլթանն (Սուլթանն) ստուգած Պէրամ մը, տուրքեր մասին երկու պահանջներու համար բողոքուած լինելով կը հրամայէ վանքի և եկեղեցոյ կառուցմանը տուրք չառնել:

4. Սուլթանն Մահմուտ Բ. Ե. Պաղատ կարգադրութիւն խնդրոց 1240ին ստուգած Պաղատ մը կը հրամայէ որ ի վաղ ժամանակէ ճշտէ հայոց պատկանող Ս. Ասիղյան վանահայրէն և բարձր ու ստորին կարգի միաբաններէն ո՛ր է տուրք չառնողի հետ կրօնական արարութիւնը պարտադրելու համարուին ինչ ինչ:

5. Սուլթանն Ապուլի Մէճիտ Ա. Ե. Պաղատ Պաղատքին խնդրոց 1257ին չնորհուած հրովարտակ մը, ամեն օտար միջամտութիւնէն ազատ կը կարգադրէ Ս. Ասիղյան վանքն ու անոր գանձուած երկրի բողոքը, որոց չայոց սեփականութիւն լինելը հաստատուած է:

6. Սուլթանն Ապուլի Մէճիտ Ա. Ե. 1275ին չնորհեալ հրովարտակ մը որ ինչպէս արդէն յիշեցինք, վանքի տաճարին աւելի ընդարձակութեամբ շտարման և շինարարի ու խորհրդի հաստատուած արտօնութիւն կը շնորհէ:

7. Եւ երկրի բողոքի խնդրոց ի վերաբերութեան հայոց իրաւունքը հաստատող այլ և այլ ժամանակներ տուեալ գանձանքն «Երեւանի և Լիւնոնի» հաւարածոյ մը, որ որոյ որոյ մանրամասնել երկար կը լինէր:

Գրառւոյ սոյն վանքի արդէ վիճակին, հարկ վերջը հանձնեմք իրաւունքն ինչ ինչ գաւառին այժմեան վանահայր Առաջնորդ Միքիլարեան Սրբազանի օրով, և աւելի ճիշդն, իւր մասնաւոր հոգածութեամբ շինուածական մեծ կերպարանակութիւն կը ձգէ:

Վանքը այդերես, այժմ չունենք հինէն մնացած այն տերեւեղով խարիւղ շէնքերու և ոչ մինչ անոց յարկուած մէջ այժմեան ճարտարապետական պահանջներու համաձայն ճաշակուար նոր շէնքեր վանքին առաջնորդ անոր, միաբանք ընտարանք, հրահանգը, գանձապատու, մեծ եւ վերջը արհեստը, խոհանոցը, մտան ինչ ինչ:

Նորին Գիւրգաթուութիւն, ինչպէս գոհութեամբ կ'իմանանք, հաստատ միտարութիւն ունի Հայ հասարակութեան ծախիւք բերուած յիշել բաժին մ'ալ վանք տանելու, որով ոչ միայն վանքը վարձը իրոյ անմիտելի ճարտարով օժտուած կը լինի, այլ և իւր յարկուած քանի մը անհայտը այդ շէնքերը կրնան արհեստար գոտարձայի պարտեզներու վերածուիլ (7):

Թորմէ հետէ վանքը պայծառացած է շտարման շինութեամբ, աւելի ստուգացած է թիւն գործերի և մանաւանդ ճարտարի ուսումնարանը, որք ժամանկ կրնան, և երբեմն ընդերկար իսկ կը ընտանի անոյ, թէ հիւանդ և թէ առողջներ անցած, արդարապէս օգտակարութեան համար, որուն յիշ նպատակը է սեղանի օգտակար և գոտարձայի իջեցը:

Արդ Սրբազան Առաջնորդը երկար ժամանակէ ի վեր իւր ընտելութիւնը հաստատած է վանքին մէջ, ուր իր գանձուն նաեւ մէկ վարդապետ և քանի մը աշխատակա՛ն միաբանք: Տեղւոյն մատակարարութիւնը, ընդ հնորդութեամբ քաղաքի Տնտեսական խորհրդ:

(*) Իրաւամբ կը յուսանք թէ Միքիլարեան Սրբազան, որ վանքի անհատկորէ մէկ թիւնեկան իսկ աչքէ չլիքուցելով կարգի կրնայի կը գրէ, Տաճարին վերաշինութեան յետոյ գրեթէ մը մէկ անձանք կողմը գնդապետ պատմական և քաղաքական արարչութիւն ի վնայ արձանագրութեանն ու ըստ պատշաճին ուղղութիւնը քաղաքականութիւն կրնան: Ասոր համար ժամանակաւ միջոցին հանդիպող Տ. Կարպիտ և Տ. Երեմի վարդապետը, և արձանագրութիւն վաղ իսկ առնուեցաւ: Բայց յարկութիւնն յետոյ այս վերջոյն մնաց:

դոյն, կը վարեն մին թոյակաւոր և միւսն անմիտելի երկու աշխատակա՛ն պայծառացեալ:

Գրառւոյն մերձակայ լինելով, վանքն այժմ ունի առաւելագոյն քաղաքակրթիկ եկեղեցոյ մը շէնքեր, և քահանայի ամեն կրթակի կարգաւ կըրթման պայտան և պատարաջ մատուցանել անոյ, որ քաղաքէն բաւական ժողովուրդը ներկայ կը դառնուի կրօնական պայտանաց:

Թէեւ վանքին յատուկ նիւթական միջոցներու չըլտապարտ պատճառաւ, ինչպէս անհրաժեշտ էր, վանքը գէթ համեմատ վարձարան մ'ալ չունի այժմ, բայց անքի ինչ ինչ նպատակներ կրնան տեսակէտով աւելի նպատակարար պայտայ մը կը նախատեսենք վանքին համար:

Երբեխոյ թեմին մէջ գտնուած ուրիշ ծածկով, բայց անկողնու դարձած վանքերն են հետեւեալք:

1. Սրբէն Թեմիս Մէճիտ Հայրապետի վանքն, որով մ'անձամբ ընտանք և Ս. Հայրապետն:

2. Խաչատուր, ուր վարդապետական յարկերով իսկ տարի գինք մը հանդիպող ի Պաղատատան տարուած խաչատուրան, երբ անտի կը վերաբերուէր Հերակի կայսեր ժամանակ:

Յետ ժամանակալ հոյ իրաւարարելով Սրբէն Գաւառի և ընդերք մարմինը, վանքն ստացած է նոր վիշտահանութիւն:

3. Ս. Աբեղի վանք, որոյ կիցն էր անդրադի մեծ հաստատացեալն տնտեսանոց:

4. Արշէն վանք:

5. Ս. Եղիշի Եղիշու վանք:

6. Ս. Սրբէն վանք Եղիշու թեմին պատկանեալ ինչեւէ գիւղի հարաւային արեւմտակողմը կը գտնուի:

7. Նոր Եղիշ, ձիւղին գիւղի մօտերը, որ թրջախոս տեղւոյն արտադրութեամբ Նոր Կանանքն:

8. Ս. Գաւառ, նոյնպէս ձիւղինէն քանի մը ժամ հեռի, գոր և սեղանալիք արտադրելով կը կոչեն Քէճիտ:

Այս կողմերն է նաև ի Հոսով-Կայ, Ս. Ներսէս Երեւանի կաթողիկոսական հոյակապ վանքն, Երեւանի այժմեան թեմին շրջանակին մէջ, զոր չինք ուղեր սակայն իրեն վիճակալին պարզ վանք մը, մեր սոյն վանքանակին հարկ մտնելով:

Երբեքս ՎԵՐՁ

ԹԵ ԻՆՉՈՒ

ԵՆ ԱՐԱՄԱՆՆՈՑ ՁԵՄ ԵՐԲՈՒՐ

Ամեն անոնք որ իմ ներքին վիճակիս անցեալ չեն, և զիս միմիայն արտաքին երկուցիկ — վարձուներու կանոնաւորութեան, գործերու կոկիկութեան, լաբերու մարտութեան, անոր ընդարձակութեան և անտանցաւոր անորոցութեան — կը գտանի, ընտնադր քարտան գրուի կոկիկութիւն ինչու անարար չեն երբեք մեծ միակ քարկաններ ու ծանօթներ ըլլալին այս գիտողութեանց հեղինակները, մինչև մեկ աստիճան ներքին կը դառնան, սակայն ցաւակի այն և որ կինս ալ անոց հետ միացած, մերթ կը ըստըրթով մերթ կ'ամոքելով, մերթ երես ձեռով և մերթ արձանագրութեան շողովնով, ամեն որ տուրքի պատուարներուն տակ ստիպելու կ'առնեցէ լեւնաւանդի վրէժը յուզելու և քերթին համը վախճելու: Եւ որովհետեւ մեր տան մէջ օրտան խնդրել մը և ամառանոցն է, իրկուսան յուզելու վերաբաժանուալ պէ՛ վարդիները վեր կը պլլան և համարներու անկողնանք տարակի մը մէջ զե՛ս, աւելի անկողն, մեր վարձը հաւաքելու պիտի տանի, հա՛, կը տանի հարկի: . . . և քաղաք չեն ուղեր կ'առնել երթանք հարկի՛կ, աւելի հարկի կ'ու գրէ:

Ինչեւ զուր հայր եղբէ ու ասոր մէջն էք:

Տէր Աստուած, ես ո՛րք, ամառանոց ո՛րք անգամ մը մէկը չը հայցենք թէ ի՞նչ վիճակն մէջ եմ: Իմքէ կ'անտար Կրօնաւորացի մը ունենայր մե՛զք է: Իմքէ կ'ործը գինեալը յանցանք է: քայց որո՞ւք կըսես: Կրօնիկ թէ ծանօթներս ալ մեր ընտանեաց տեղ կողմը հասկացած եմ և ամեն անգամ որ կ'ընտն հետ տեղ մը գտնուի ամառանոցը մէջ կը նստին ու կ'սկսին ժամերով փոխ ի փոխն թուել այն առաւելութիւնները զոր ձեռք կը բերէ մարդ ամառանոց երթալով: և այն չարքերն որք կը ծնին ամառանոց չերթալէ: սակայն ինչ որ ալ ըսեն մարդն չափ արդեցութիւն չընենք վրաս, որովհետեւ ուրիշները օրտան որ իսկեք ըլլան ինչ չափ իսկեք չեն կրնար հասցնել իմ գործերուն և ես քայցայտ կերպով կը նմարեմ որ մեք անգամ մը արտաքայ կարգի ծախիւք մը կ'եկամուցայր խանգարեմ, յախիւք կ'որտան օրտն և հեղ մ'ալ չափուիլէք չաւելի:

Ու երբ որ, առտու մը կ'ինս անկողնէն շեմս: . . .

—Մանկիկ հանրմ, Մանկիկ հանրմ, . . .

—Ո՛րք տեղը կը ցաւի, Մանկիկ հանրմ, հիւսնո՛ղ ես:

—Ը՛հ, չեղեմ, տերմանդութիւն մը մէջքս, գրեհա՛ս: . . .

Իսկոյն թմիկ մը, դիտարող, կ'եստու և քաղաքի մը վերջը կը դառնաւոր Սաբրեար օգտակարութեան երթալ, քայց ո՛րք կ'ըրթան ստիպուական լաբերով: ասակի մը չըլլալ անկեմին, ուստի նոր ձեռք մը լաբ ինչ, երկու ձեռք կ'ընտ, երկեկու ձեռք գաւակներու, գոտարը քանս ուկն և անու և զիս սկիզբն է երկունս:

Սարեար եղբ, կ'ինս օրտան օրէ կ'առնոցայ և զաւակներս այժմաններու նման:

կոտորածներ, ուրախութիւն մը, խնդրութիւն մը, անողորմութիւն որ որոգած է մեր անողորմութիւնը և միմիայն ես եմ որ մաս չունիմ այս ընդհանուր անողորմութեան, ինչորեւէնէն ու զոր արձանակէն, որովհետեւ ամեն անգամ որ յիշեմ այս ծախիւքը, Պաղատ տան վարձք, ամառանոցի 25 սոկին, չոգեաւուն ամառանոց, ամեն օրեայ հիւրերը, շուրերն ու այն ամեն առարկաները որքն համետ քանակ դառնանք, կ'առարկանս գործեր: Իսկ իսկեք և անտեղ կ'ըրթարուիմ աչքերս գոցել որպէս զի ուշադրութիւնս ուրիշ առարկայի վրայ դարձնեմ և վարդան մը մտաւած կը դիտար պայտայն զոր ինչ համար կը պատրաստեմ:

Այլ առակ լաւաբուք: ընտանեկան անողորմութիւն մ'ունենք, այն ալ վրայ պիտի տանք կարծեմ: կ'ինս քանի մը օրէ ի վեր բողոքովն փոխուած կը տեսնեմ: Ի՞նչ քանի վերագրեմ այս հոգեկան վիճակը: Խոհանոց կերպարան մ'առած ժամերով կը յարկի, գրեթէ ընտ քը շարակաւոր, կորսնցող առէջ շարակաւոր գոտարթութիւնը և իր ամեն ընթացքները կ'արարացնեն կասկածներ: . . . և օր մ'ալ կը տեսնեմ որ կ'արտասուէր: — Ի՞նչ ունիս կ'ընի: — Երբեքս հոգիս, տուններս երբեքս — Բայց դեռ ժամանակ ունե՛իր: — Այս երբեքս, տուններս երբեքս: և ես ասակի մարդ կ'սկսեմ չեմ: սակայն Աստուծոյ համար խոսելով մեր կ'անկողնութեան առաջին օրէն մինչև ցայտը կ'ինս ընտ առիթ մը ստուած չէ ինչ իւր բարոյականութեանը վրայ կասկածելու: և ես հաստատապէս գիտեմ որ իսկեք իւր անողորմութեանը քիչ մնացած է որ անգիտակցաբար զոհուի այն անիղծ երեստարներէ մէկուն, որք քաղաք բան գործ չունենալով երբեք վար չեն իջնալ և ցորիկ ասուն այր մարդոց քայակալութեան օրտան քաղաքի վրային մէջ կը գտնուի, պարզութեան արձանները, պատուաններու առջև ծովերէնը գոտարաններն ու շերտերն զըլուրը, մինչև որ ծուղակը ձգեն մէկն ու միւսը և քանդիկ ընտանեաց մը հիմը:

Ի՞նչանք, այ՛, վար ի՞նչանք, քայց ո՛րք պիտի երթանք: միթէ ես առաջինս մարդն եմ, միթէ կ'ընեմ ժամ մը չոտի չիտակ լաւտեմքս նոսրի առանց երկիւղի: պարտականութեան մէկը կ'ընեմ, միւսը կ'ընեմ: Երբան լիւրալք օրը հասած է — Եղբայր, դո՛ւն ալ սիւսար դե՛ս երկուրի, ամբէ՛ է ամիս մ'անցած և զիս քառասուն իրան չը վարձեցիր — Պաղատան ուսկա, քերտեր վերջեւեղանք այնպէս երկիւղ, երկ պաշտպէ պաշտար իմեկերն և այսպէս շատ մը սիրտ ծախելով խոսեր: Ի՞նչ է այն խոսքն աչք իսկուսեցանք, ո՛րք է տանը վարձք կանխիկ ստուրը, ո՛րք է պոնտեւեր օրէն առաջ վերջելով վարդ պատուար մարդը, ամենքն ալ գոհուեցան եւսամեայ անարարնի մը, որովհետեւ, ինչ ալ որ ըլլար, խոսեցութեան մէջ և ընտ երկուր չըր ինչ չափելի զուր կ'ըլլէ և 60—70 սոկայ արտաքայ կարգի ծախել մը կ'ընթարկուի:

Բայց ինչեւնուր համեմատ խոսեցք: միթէ ես պատասխանատու եմ այս չարքերներուն:

Տա՛նք փոխեցիք, փորքի տուն մը վարձեցիք: պարտութիւններն ունեց աղաչեցիք, նոր պայտանած առիթը, անոց ալ կ'եր վարձեցիք, կ'իտան ալ երազալար տուրք: քայց երբ որ ասորի կ'ընեմ ձեռք շուրի ձայն կուզայ, Աստուած գոտարիւղ չը բերէ որ չը գիտեմ, ի՞նչ պատճառներով, ի՞նչ ներգործիչներով, ի՞նչ տանիներով, արքայք շարակաւոր ըստիկ երես տեսած եմ, չոտի չեղակ հայ մը կ'ընեմ եմ, վերջապէս ապի գէջ կարգադրելիք և սխա՛նք կ'ամաց կ'ամաց զմեզ ամոքելով:

Այս քառանկերն ի վեր հինգ տարի անցած և և հիւսկ քարձայն առաջին այն գործերս կարգին են, քայց մտքերնուր կ'անցնի որ անգամ մ'ալ ամառանոցին անտեր բերանս աւանդ: շատ անգամ կ'առարկի համար մեր տոց մօրը կ'ընեմ:

—Մանկիկ հանրմ, այս տարի երկուր երթանք բէջ մը, շատ կը ներդրուի ինչորեւէ կը հասնիմ:

—Գա սուս երկ, ուրք պայտան, անակ լախարը չընես, ճախիներուն բերանը խոսք չը տաս կ'ընես:

Եւ ես կ'ընտ իրարանցումը տեսնելով ինչորեւէ կը հասնիմ:

Հիմա հասկացք թէ ինչու ամառանոց չեմ երթալ:

1892 սեպտեմբեր 10

ՅԻՔԱԿՈ

ՔՐՈՒՄՆԵԱՆ ՅՈՒՅԱԿԱՆԻՒՄ

ՏԵՐԵՆԱՅԻՆ ՏԱՄԱԳՈՂՈՒՄ: — ՄԵՐԵՆԱՅԻՆ ՏԻՆՅԱՆ ԳՈՒՄԱՐՈՒՄ: — ԱՅԼԵՆԱՅԻՆ

(Մասնաւոր թղթակցութիւն մէկու երկու)

ՇԻՔԱԿՈ, 29 օգոստ.

Մարդկային ցեղի բարոյական, իմացական և մատարական յարաբերութիւնն և պարզացման աստիճանն և արդիւնքն ի ցոյց տալու համար 1893ին ի Շիքափո ինչ պիտի ընենք համաժողովներ պիտի գումարուին, ցուցանանքով փաստար չընքուր ընդարձակ և զեղեցիկ արահետութիւն մէջ: այս արահետներն ցուցանանքով հեղափոխութեան օգնութեամբ նոր միասնակցութեան օգնութեամբ մը կ'ընենք:

Ամերիկա ընդհանրապէս կերպարանի գիտելու կը փայլի յուսարար միջոցարարն մէջ, սակայն այս զեղաբաժանութիւնը չընենք որ մինչ հոն կ'ընեմք, ուր յանձնուած փորձիկ բանի մը առջին կը կանս մարդ:

Երեսակցեցէք, ընտանեկան նորք թեւերով հիւսուած ցանցով զ'արտարար լայնալիմ կանխիկ մը: Երկարական հոսանքը այդ թիւններուն մէջն կ'անցնի եւ զանոց առանց չորագրակ ընելու, բարձրարտան շերտութեան մը կը հասցնէ: Միջոցները զգուշ լայն կը իրկուցան և թեւերը չը նմարելով այնպէս կ'այլարին ու կ'ընեն:

Այս կանխիկ փորձերով չեմ ժամանակ մէջ յայտնած եւ փնջանք մեծ քանակութեամբ գիւղերային թիւններ, շուրակներ և այլն:

Մայիսի մէջ: — Նուագածութիւն և Բուտարեգութիւն, Մանուկ և Բժշկութիւն:

Յուլիս: — Ժողովարարութիւն, բարոյական և ընկերական խորհրդ, վանահայրութիւն, երեսուրդ և դրամական խորհրդ:

Յուլիս: — Գրականութիւն, գիտութիւն, փիլիսոփայութիւն, կրթական գործեր և գաստարարութիւն:

Օգոստոս: — Մեքենադրութիւն, արտաւար, կառավարական գործեր: Սեպտեմբեր: — Կրօնական համաժողով, և տերունական հանդիսան ժողով:

Հոկտեմբեր: — Մշակութիւն, երկրագործութիւն, միասնական կառուածք և վանահայրութիւն:

Նոյն իրարանցիւրն իրենց յանձնարարութիւնն ունենալով ծրագրերն պատարար և աստիճաններն ընտրելու համար ընկերութեան և անձնարարութեանց հետ խորհրդակցելու և պարտաստութիւնը տեսնելու վրայ են:

Կրօնական, մեքենադրական և բժշկական համաժողովը շատ նշանաւոր պիտի ըլլան, ինչպէս նաև երաժշտական ժողովը իսկեք մտքը զուր բան բան մը ըլլալ կը խոստանայ, եթէ այժմէն պատարասուած ծրագրին պարունակութիւնը ի գործ դրուին: Բժշկական և երաժշտական գումարանց վրայ մասնաւոր պիտի խոսեցէ: Գաղտնի մեքենադրութեան համաժողովին, այս ժողով գիտական մեծ կարեւորութիւն պիտի ունենայ: նշանաւորներ պիտի բազմին այս ժողովին մէջ, ովկանոսներ, լեռներ, ծովեր, վերջապէս քանաք և օճիկ բնութեան համայն իրենց իսկեք և արտադրութեան տակ զնոյն անձնարարութիւնը պիտի բազմին այս ժողովին մէջ: չեմ գիտեմ թէ երկրապիտին ալ պիտի մասնակցեն այս ժողովին: Սակայն ջրանցիկ գիւղացին ալ Գ. ար Լեւոնք, իրեն յատուկ տեղ մը պիտի ունենայ այս պատակաւոր գումարանցին: այս համաժողովի ծախիւքն համար 15,000 թուրք յատկացուած է որուն տարբ հարաբեր պատարաս և Ալիարարի արդի նշանար մեքենադրութեան հրահար կ'ընէ և Մեղրիկի Մեքենադրութեան և Զարտարապետ ընկերութեան նախագահ Տեմ Ֆերիստուղի կ'ըլլէ: Գանատան Ալար Սե

